

bordet, det lovforslag blev fremsat og behandlet her i Folketingssalen.

Kl. 13.50

Men må jeg sige om det andet med handelskolerne, at vi ønsker, at man altid vurderer: Hvad er det, vi kan gøre bedre? Hvordan har vi indrettet vores skole? Så er der også en dialog, der omfatter den bevilgende myndighed, ressortområdet: Hvad er det, der er muligt, hvad er oppe i tiden, hvad skal vi uddanne i, hvordan er holdene, hvordan er samarbejdet i lokalområdet? Det er en del af det grundlag, der vil ligge for budgettet for år 2003, og det, man bare ved, er, at uanset hvad, så er der penge til det – det ved man.

Men besparelsen og den forventning til besparelse vil man aflæse i finansloven for år 2003, ligesom det har været med den tidligere regering, der jo også ad hoc på delområder er kommet med sparekrav fra det ene år til det andet.

Thomas Adelskov (S):

Det, jeg kan forstå på finansministerens svar, er, at man har tænkt, at nu har man kørt grønthøsteren ind i laden, og så fortsætter man den markafbrænding af underskoven, af de uddannelser, som netop retter sig mod de allersvageste i vores samfund, netop de uuddannede eller meget kortuddannede, dem, som regeringen i deres oplæg og i deres fremskrivninger siger man vil have ud på arbejdsmarkedet; der går man nu ind og reducerer på uddannelsesområdet, på AMU-centre, på daghøjskoler, på den fri ungdomsuddannelse, og det agter man altså at fastholde.

Så de meget engleblide toner, vi har kunnet høre i morgenradioaviserne om, at man tilbageførte besparelserne på uddannelsesområdet, gælder altså kun de lidt mere videstunge områder, universiteter, videregående uddannelser og erhvervsskoler, og ikke de allersvageste i vores samfund. Det må jeg skulle forstå sådan.

Jeg mangler stadig væk et klart svar fra finansministeren med hensyn til vores uddannelsesinstitutioner. Hvad skal de budgettere efter fra august måned? Skal de budgettere efter, at der kommer en 5-pct.-besparelse?

Finansministeren (Thor Pedersen):

De skal budgettere efter, hvad de mener er maksimalt muligt: Hvad er det, vi kan nå?

Der ligger en tilkendegivelse på nuværende tidspunkt af, hvad vi ønsker omkring produktivitet og omstilling, men der er også en tilkendegivelse af, at for hver krone man er i stand til at reducere ved at gøre det bedre på et område, er der tilsvarende flere midler, der kan udløses på nøjagtig samme område, målrettet.

Det er da en udmærket udfordring for alle, der har ansvar for en skole, hvad enten det er en handelsskole eller en anden form for uddannelsesinstitution. Det er vel det, man forventer af en ledelse, at man tilrettelægger sit arbejde, og så er det det muliges kunst, der er afgørende for, hvad tallet rent faktisk bliver. Sådan vil det være, og sådan skal det også være.

Thomas Adelskov (S):
Nu kan man jo tale om ledelse, og man må jo sige, at uddannelsesinstitutionernes ledelse i denne her sammenhæng er regeringen. Det, man altså stiller uddannelsesinstitutionerne i udsigt, er, at de efter den tilkendegivelse, der ligger i finansloven, skal foretage en besparelse på 5 pct. og igangsætte fyringsrunder og igangsætte besparelser på uddannelsesinstitutionerne, som skal effektueres, når regeringen kommer med sin finanslov og måske et par enkelte gaver til august måned. Det er det budskab, som finansministeren kommer med her i dag.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Er det fair over for uddannelsesinstitutionerne, og er det i tråd med de løfter, man tidligere har afgivet, bl.a. til handelsskolerne?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har fuld tillid til, at handelsskolernes ledelse er i stand til at læse – bedre end hr. Adelskov. For hvis man spørger, hvor meget der skal spares på et område, vil der stå f.eks. x antal kroner, men nøjagtig det samme beløb vil stå nedenunder som et plus. Så man kan ikke ud af budgetoverslagene se, at der er en bestemt pligtbesparelse, men man kan se, at der er en forventning til, at man gør det bedst mulige på sit område. Så det vil være en løbende dialog.

Der er ikke et fast tal, der gælder. Der er et tal, der siger, at finder man ingen besparelser, kommer man på området ikke til at mangle nogen penge, men finder man mulighed for at gøre ting bedre, så frigør man midler, der kan blive på ressortområdet.

Hvis det er et universitetsmiljø, frigør man penge, der kan blive på ressortområdet. Det samme gælder forskning. Det vil sige, at der ikke er noget målsat sparekrav over budgetoverslagsårene. Man kan sige, at det står fuldstændig fladt, hvis man læser det.